

مقایسه درمان های غیر دارویی بر وضعیت زخم پای دیابتی

دکتر زهره کریمی^۱، محمد بهنام مقدم^۲

۱- گروه اتاق عمل، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران

۲- گروه پرستاری، دانشجوی دکتری تخصصی پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج

چکیده

مقدمه: در درمان زخم پای دیابتی استفاده از داروهای گیاهی موثر استفاده میشود. روش کار: مطالعه حاضر از نوع کارآزمایی بالینی است که بر روی ۳۰ بیمار مبتلا به زخم پای دیابتی واجد شرایط ورود به مطالعه در یاسوج انجام شد. بیماران به دو گروه مداخله و یک گروه کنترل تقسیم شدند. در بیماران گروه مداخله دریافت کننده عسل زخم پای آنها با گاز استریل آغشته به عسل به صورت روزانه پانسمان شد و زخم پای آنها به مدت یک ماه پیگیری شد. در پایان هر ماه زخم توسط محقق بر اساس چک لیست ارزیابی زخم پای دیابتی ارزیابی و نمره دهی شد. گروه مداخله دیگر زخم پای آنها با گاز آغشته به روغن زیتون (۴ سی سی) پوشانده شد. این مداخله یک بار در روز برای گروه دریافت کننده روغن زیتون انجام شد و زخم پای آنها به مدت یک ماه پیگیری شد. گروه سوم (گروه کنترل) هیچ مداخله ای از طرف محقق دریافت نکردند و فقط مراقبت های روتین بیمارستان را دریافت کردند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS16، آمار توصیفی، کای اسکور، آزمون های آماری تی زوجی، آنالیز واریانس (آنوا) و کروسکال والیس استفاده شد. نتایج: نتایج مطالعه نشان داد که نمره کلی بهبود زخم بیماران شرکت کننده در گروه مداخله ۱ (عسل)، در پس آزمون (۳۷۱/۳۶±۰۰/۵۹) نسبت به پیش آزمون (۲۶۷/۵۳±۰۰/۸۶) به طور معنادار آماری به میزان ۱۰۴/۰۰±۴۸/۹۲ افزایش یافته است (P<۰/۰۰۱). همچنین نتایج ارائه شده حاکی از آن است که نمره کلی بهبود زخم شرکت کننده در گروه مداخله ۲ (روغن زیتون)، در پس آزمون (۳۳۰/۵۹±۰۰/۸۳) نسبت به پیش آزمون (۲۵۳/۰۰±۴۷/۶۲) به طور معنادار آماری به میزان ۷۷/۵۰±۳۳/۷۶ افزایش یافته است (P<۰/۰۰۱). نتیجه گیری: هر دو روش مداخله با عسل و روغن زیتون در مقایسه با گروه کنترل باعث بهبود زخم پای دیابتی می شوند، اما بین دو روش مداخله از تفاوت آماری معناداری مشاهده نشد.

واژگان کلیدی: زخم پای دیابتی، عسل، روغن زیتون